31996R0158

31.1.1996 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 24/3

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 158/96

z dnia 30 stycznia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1101/95 [2], w szczególności jego art. 26 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 26 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 przewiduje, że cukier C, izoglukoza C i syrop inulinowy C nie mogą być zbyte na wewnętrznym rynku Wspólnoty i muszą być wywiezione w stanie naturalnym przed dniem 1 stycznia, po zakończeniu danego roku gospodarczego; ten sam artykuł stanowi również, że zostaną ustalone opłaty za cukier C, izoglukozę C i syrop inulinowy C, których dowód wywozu w stanie naturalnym, w wymaganym okresie, nie został dostarczony do określonej daty;

wspólna organizacja rynku cukru regulowana rozporządzeniem nr 1785/81 została rozszerzona na syrop inulinowy objęty kodami CN 1702 60 90 i 1702 90 80; dlatego system kwot produkcyjnych określony w tym rozporządzeniu stosuje się do tego produktu; należy również odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2670/81 [3], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1754/93 [4];

Porozumienie w sprawie rolnictwa wynikające z Rundy Urugwajskiej wielostronnych negocjacji handlowych prowadzi przede wszystkim do zniesienia z dniem 1 lipca 1995 r. zróżnicowanych opłat przywozowych przewidzianych przez wspólną organizację rynku cukru; dlatego też wyżej wymieniana opłata, która ma zostać nałożona, powinna być od tego momentu określana w odniesieniu do opłat przywozowych na dany produkt;

doświadczenie wykazuje, że nakładanie opłat według stawki ryczałtowej nie może być uzasadnione w przypadku zastępczego wywozu cukru lub izoglukozy;

niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2670/81 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Produkty określone w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 uznaje się za wywiezione, jeżeli:

a) bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego rozporządzenia dowód określony w art. 2 jest w posiadaniu właściwej agencji Państwa Członkowskiego produkcji, bez względu na to, z którego z Państw Członkowskich cukier C, izoglukoza C lub syrop inulinowy C zostały wywiezione;

b) dane zgłoszenie wywozowe zostaje przyjęte przez Państwo Członkowskie wywozu przed dniem 1 stycznia następującego po zakończeniu roku gospodarczego, w którym cukier C, izoglukoza C lub syrop inulinowy C zostały wyprodukowane;

c) cukier C, izoglukoza C, syrop inulinowy C lub odpowiadająca im ilość w rozumieniu art. 2 ust. 3 opuściła wspólnotowy obszar celny nie później niż 60 dni od dnia 1 stycznia określonego w lit. b);

d) produkt został wywieziony bez refundacji lub opłat wyrównawczych jako cukier biały lub cukier surowy, który nie został poddany denaturacji, lub w postaci syropów uzyskanych przed cukrem w formie stałej i objętych kodami CN 1702 60 90 i 1702 90 99, takich jak izoglukoza w stanie naturalnym lub syrop inulinowy w stanie naturalnym.

Poza przypadkami działania siły wyższej, jeżeli którykolwiek z warunków przewidzianych w akapicie pierwszym nie zostanie spełniony, dane ilości cukru C, izoglukozy C lub syropu inulinowego C uważa się za zbyte na rynku wewnętrznym.

W przypadkach działania siły wyższej właściwa agencja Państwa Członkowskiego, na którego terytorium cukier C, izoglukoza C lub syrop inulinowy C zostały wyprodukowane, podejmuje decyzję w sprawie niezbędnych środków na podstawie okoliczności powoływanych przez zainteresowaną stronę.

W przypadku gdy cukier C, izoglukoza C lub syrop inulinowy C są wywożone z terytorium Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym zostały wyprodukowane, środki te są podejmowane po otrzymaniu, w odpowiednim przypadku, opinii właściwych władz tego Państwa Członkowskiego.";

---

[1] Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.
[2] Dz.U. L 110 z 17.5.1995, str. 1.
[3] Dz.U. L 262 z 16.9.1981, str. 14.
[4] Dz.U. L 161 z 2.7.1993, str. 45.

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Dowód, że warunki określone w art. 1 ust. 1 zostały spełnione przez danego producenta, przedkładany jest właściwym władzom Państwa Członkowskiego, na którego terytorium cukier C, izoglukoza C lub syrop inulinowy C zostały wyprodukowane przed dniem 1 kwietnia po zakończeniu roku gospodarczego, w którym zostały wyprodukowane.";

b) ust. 2 lit. c) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„c) oświadczenie producenta stwierdzające, że cukier C, izoglukoza C lub syrop inulinowy C zostały przez niego wyprodukowane.";

c) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do celów wywozu dany producent może jednak zastąpić cukier C innym cukrem białym w jego naturalnym stanie, objętym kodom CN 1701, lub izoglukozę C inną izoglukozą o takiej samej zawartości fruktozy, wytworzoną przez innego producenta posiadającego siedzibę na obszarze tego samego Państwa Członkowskiego.";

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy cukier C, izoglukoza C lub syrop inulinowy C wyprodukowane przez producenta składowane są w celu ich wywiezienia w silosie, magazynie lub zbiorniku znajdującym się w miejscu położonym poza fabryką producenta, w Państwie Członkowskim produkcji lub innym Państwie Członkowskim, w którym składowane są inne cukry, izoglukozy lub syropy inulinowe przez innych producentów lub przez danego producenta, bez możliwości dokonania ich rozróżnienia, wszystkie cukry, izoglukozy lub syropy inulinowe w ten sposób składowane muszą zostać poddane kontroli administracyjnej zapewniającej gwarancje równoważne do kontroli celnej, do momentu przyjęcia zgłoszenia wywozowego określonego w art. 1 ust. 1 lit. b), i podlegają kontroli celnej od momentu wymienionego przyjęcia. W tym wypadku ilość cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego wyprodukowana we Wspólnocie, odpowiadająca danej ilości cukru C, izoglukozy C lub syropu inulinowego C, która ma być składowana w tym samym silosie, magazynie lub zbiorniku do momentu ich wydania ze składu, otrzymuje pozwolenie na wywóz w zastępstwie cukru C, izoglukozy C lub syropu inulinowego C spoza obszaru celnego Wspólnoty.

W przypadku gdy cukier biały C objęty kodem CN 1701 99 10 przygotowywany jest w celu wywozu w opakowaniach bezpośrednich, o zawartości produktu netto nieprzekraczającej 1 kg i znajduje się w przesyłce zawierającej inne produkty żywnościowe, które mają być wywiezione w imieniu przedsiębiorstwa, które wyprodukowało cukier C przez uznaną organizację charytatywną, można uznać to za zastąpienie w rozumieniu ust. 2.";

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zainteresowane Państwo Członkowskie nakłada na ilości, które w rozumieniu art. 1 ust. 1 zostały zbyte na rynku wewnętrznym, opłatę na cukier C za 100 kg odpowiednio cukru białego lub surowego, na izoglukozę C za 100 kg suchej masy i na syrop insulinowy C za 100 kg suchej masy wyrażonej w ekwiwalencie cukru lub izoglukozy, równe sumie:

— najwyższej opłaty przywozowej stosowanej w odniesieniu do danego produktu w ciągu okresu obejmującego rok gospodarczy, w trakcie którego dany cukier C, izoglukoza C lub syrop inulinowy C zostały wyprodukowane i sześć miesięcy od tego roku gospodarczego

oraz

— 1,21 ECU.";

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku ilości cukru C, izoglukozy C lub syropu inulinowego C, które przed wywozem zostały zniszczone lub uszkodzone bez możliwości naprawienia strat, w okolicznościach uznanych przez właściwą agencję zainteresowanego Państwa Członkowskiego za przypadek działania siły wyższej, dana kwota określona w ust. 1 nie jest pobierana."

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 stycznia 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji